

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

نادر ثانی

۲۸ جون ۲۰۱۸

محمود دولت‌آبادی، نویسنده "برجسته" ما؟

می‌خوانم که نوشته‌اند که محمود دولت‌آبادی نویسنده برجسته‌ای است. نوشته‌اند که محمود دولت‌آبادی ساهاست که نوشته است و خوب می‌نویسد و من در این فکر که برآستی برجستگی به چیست و "خوب" نوشتن بدون "خوب عمل کردن" کدام است؟ آیا همچون حزب توده خائن و اکثریت بدتر از آن، همواره در کنار دشمن بودن و نعلین آن را بوسیدن نشان برجستگی‌ست؟ آیا در کنار یکی از جانیان جمهوری اسلامی نشستن و در هنگام گرسنگی توده‌ها، افطار آخوندها کردن نشان برجستگی‌ست؟ خجالت هم خوب چیز نیست و چه حیف که بسیاری در هنگام پخش خجالت در جایگاه انسانی خود نبوده‌اند.

انتقاد بجا از کاسه‌لیسان را نادرست دانسته و آنان را "بدبخت" می‌خوانند و من دیگر نمی‌دانم که این کاسه‌لیسان هستند که "بدبخت" شده‌اند یا خانواده‌های کشته‌شدگان و زندانیان سیاسی در سال‌های ۵۷ تا به امروز؟! من نمی‌دانم که محمود دولت‌آبادی (مانند رفقای توده‌ای و اکثریتی‌اش) جاسوسی کرده است یا نه اما برآستی شما برای هم‌سفره‌شدن ایشان و هم‌پالکیان شان با جانیانی مانند روحانی چه واژه‌ای به کار می‌برید؟ "دمکراسی" یا "کاری به نفع جنبش برای دمکراسی"؟ جالب اینجاست که جنابان در دورانی به همراه روحانی جنایتکار افطار می‌کنند که بخش بزرگی از توده‌های ما گرسنه‌اند. جانیان می‌کشند و همراهان جانیان در کنار آنان افطار می‌کنند. البته انتظار هم دارند که همه به آنها بگویند نماز و روزه و افطار و دعا‌های شان قبول؟! نه! ما جنایت‌ها را نه فراموش می‌کنیم و نه می‌بخشیم. جانیان و همراهان آنان دشمنان توده‌های ما هستند.

شنیدم که حسین دولت‌آبادی، برادر محمود دولت‌آبادی مطلبی که دفاعی خجالت‌آمیز از برادر می‌باشد، نوشته است. آن را با دقت بسیار خواندم و موضع در مورد محمود دولت‌آبادی و حرکت ضدخلفی اش تغییری نکرد. متوجه شدم که ایشان مدعی "قهرمانی" و "انقلابیگری" نیستند و نبوده‌اند. خواندم که ایشان نمی‌خواهند در "جوانی" (گمانم هفتاد و هفت سال دارند!) بمیرند، که او "ضعیف" است و "جورکش" دیگران نیست. من به هیچ وجه نسبت به ایشان "هانت و فحاشی و پرده‌دری" نکرده و نمی‌کنم. تنها می‌دانم و می‌گویم که ایشان (گذشته از توان نویسندگی) فردی است که مانند همگی ما، در کوره راه مبارزه طبقاتی ناچار به انتخاب است و ایشان انتخاب کرده‌اند که در کنار جانیان جمهوری اسلامی باشند. من به خود اجازه نمی‌دهم که به جناب محمود دولت‌آبادی آنچه را که "فحش رکبک" خوانده می‌شود بدهم. اما برآستی نمی‌دانم آیا حسین دولت‌آبادی حرکت جناب محمود دولت‌آبادی را حرکتی همانند حزب توده و اکثریت

خواندن را هم "فحش رکیک" می‌خوانند یا نه. اما می‌بینم و می‌گویم که او در کنار چه افراد و جریانی‌ست. می‌بینم و می‌گویم که در روزهایی که توده‌های ما در زیر خفقان جاری در زجر اند، در روزهایی که بخش بزرگی از توده‌های ما گرسنه‌اند، جناب دولت‌آبادی و هم‌گامان ایشان در کنار یکی از جانپان حاکم، در کنار سفره‌ در یوزگی نشسته و افطار می‌کنند.

آیا باید نویسنده‌ای چیره‌دست، فوتبالیستی پاتلائی، نقاشی زُبره و یا هنرپیشه‌ای توانا را جدا از حرکات طبقاتی دید و ارزیابی کرد؟ گمان نمی‌کنم. محمود دولت‌آبادی حتی اگر بهترین نویسنده‌ تمامی تاریخ در تمامی جهان بوده باشد با آگاهی تمام در کنار جانپان جای گرفته و از اینرو جز عنصری با موضعی ضدخلق نیست.

۱۴ خردادماه [جوزا] ۱۳۹۷